

מ"ת 24392/03/16 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד דמיטרי בבוכה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 24392-03-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' בבוכה (עציר)
תיק חיצוני: 59627/2016

בפני	כבוד השופטת דנה אמיר
מבקשת	פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
נגד	
משיב	דמיטרי בבוכה (עציר)

החלטה

1. לפני בקשה למתן סעד זמני באשר לרכוש המפורט בנספח א' לבקשה (להלן: "**הבקשה**") לאחר שהוגש כנגד המשיב כתב אישום ובקשה לחילוט רכוש לפיה, היה ויורשע המשיב, יתבקש בית המשפט לקבוע כי המשיב הוא סוחר סמים אשר ביצע עבירות של עסקאות סמים ומשכך להורות על חילוט הרכוש המפורט בבקשה לטובת אוצר המדינה.
2. כתב האישום כנגד המשיב מייחס למשיב עבירות של ייצור הכנה והפקת סמים מסוכנים על פי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 (להלן: "**הפקודה**"), החזקת סם שלא לצריכה עצמית (שלוש עבירות) על פי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודה, החזקת חצרים לשם הכנת סם מסוכן על פי סעיף 9(א)+(ד) רישא לפקודה והחזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן או לצריכתו על פי סעיף 10 רישא לפקודה.
3. המבקשת בבקשתה מפנה לראיות העיקריות בתיק החקירה ומציינת את עילות החילוט בנוגע לרכוש שחילוטו מבוקש. המבקשת מפנה לחזקות הוראת סעיף 36א(ב) לפקודה וחזקותיה המנויות בסעיף 31(6) לפקודה וכן לנטל הפרכת החזקה על פי סעיף 36(6)א(א) לפקודה. משכך מבקשת המבקשת כי ינתן סעד זמני ביחס לרכוש המפורט בנספח א' לבקשה על פי סעיף 36ו(א) לפקודה.
4. ב"כ המבקש מתנגד למתן סעד זמני בנוגע לרכב מסוג רנו קליאו מ.ר. 45-947-52 (להלן: "**הרכב**") וכן באשר לכסף המזומן שנתפס (להלן: "**הכסף**").

לטענתו, הגם שקיימות ראיות לכאורה לביסוס כתב האישום (כפי שהוסכם בהליך המעצר, ראו פרוטוקול מיום

20.3.16) אין בחומר החקירה ראיות לכאורה לביסוס הבקשה שכן העבירות אשר בוצעו ע"י המשיב בוצעו לשם צריכה עצמית של סם בלבד, של גב' ולריה נזננסקי (להלן: "**בת זוגו**") ושלו, כאשר המשיב אף פירט את כמות הסמים שצרכו והסיבות לכך. בנסיבות אלה לטענתו, לא קיימות ראיות לכאורה לצורך הכרזתו של המשיב "סוחר סמים" משלא קיימות ראיות לכאורה המלמדות כי המשיב הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח כאמור.

5. ב"כ המשיב הפנה לע"פ 70441/04 **מדינת ישראל נ' מסלאווי** (9.2.2006) (להלן: "**עניין מסלאווי**") שם קבע כבוד השופט המר כי עצם החזקת כמות גדולה של סם מבלי שניתן הסבר למקור מימון רכישת הכמות המסחרית של הסם, לא די בה, כאשר אין בהשערות על דרך ההיגיון כדי לצאת ידי חובת ההוכחה הנדרשת בסעיף 36א(ב) רישא לפקודה. בית המשפט הפנה לכך שלמרות החשד הכבד הגלום בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, יכולה מטרת ההחזקה להיות עבור אחרים, השותפים לסם, שלא למטרות רווח.

עוד הפנה לע"פ 170/07 **ליאור מטיס נ' מדינת ישראל** (19.11.2007) (להלן: "**עניין מטיס**") כאשר ציין, שבמאובחן מהמקרה דנן, נתפס בעניין מטיס הסם מחולק ל - 28 שקיות נפרדות ועובדה זו העבירה את נטל הבאת הראיות, אם לא את נטל השכנוע לכתפי המערער אשר היה צריך לספק הסבר למה נועד הסם ומדוע היה מחולק. בעניין מטיס קבע בית המשפט (כב' השופטת ברלינר) כי כדין הוכרז המערער סוחר סמים. ב"כ המשיב מבקש להסיק מהמפורט כי מאחר ובמקרה שלפני אין כל עדות לחלוקת הסמים, לא ניתן לבסס קביעה לפיה היה המשיב אמור להפיק רווח מעסקת הסמים.

ב"כ המשיב הפנה לשיתוף הפעולה המלא של המשיב בחקירה ולהכחשותיו הגורפות באשר להפקת רווח מהסמים.

לטענתו, לא קיימת כל ראיה המלמדת על קיומו של סחר בסמים או הפקת רווח מעסקת סמים, אף לאחר בדיקות הטלפונים הסלולרים אשר היו בשימוש של המשיב. בנוסף ולביסוס טענתו מציין את האופן שבו נתפסו הסמים, המלמד לטענתו על היות המשיב צרכן סמים, על העדר חלוקה למנות כאמור וכן על מקורות כספיים שהיו ויש למשיב ללא כל קשר לעסקאות סמים, הכל כמפורט בעיקרי הטיעון אשר הוגשו ובהשלמת הטיעון שבעל פה. ב"כ המשיב אף טען להפרכת החזקה גם אם יוכרז המשיב סוחר סמים.

עוד הוסיף כי גם אם לא יתקבלו טענותיו, הרי שמחצית הרכב שייכת לבת זוגו של המשיב שאיננה נאשמת בביצוען של העבירות.

לבסוף ציין את מצבה הבריאותי של בת זוגו של המשיב, המגדלת כעת לבדה את בנה, כאשר תפיסת הכספים ותפיסת הרכב מהווה מכה אנושה עבורה.

דין והכרעה:

האם ביססה המבקשת בקשתה בראיות לכאורה כנדרש?

6. כידוע, לשם חילוט זמני לפי הפקודה יש צורך בקיומן של ראיות לכאורה המצביעות על "פוטנציאל חילוט", כך

שימצא סיכוי סביר, שאם יורשע המשיב, יביא הדבר לחילוט הרכוש מושא הבקשה (ראו לדוגמא בש"פ 3750/09 **אלהואשלה נ' מדינת ישראל** (2.6.2009)).

השאלה הצריכה לעניין היא האם קיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב עונה להגדרה "סוחר סמים", ובמילים אחרות, האם קיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מכך, בהינתן שירשע בביצוען של עבירות המוגדרות כ"עסקת סמים".

7. לאחר עיון בחומר החקירה ושקילת טיעוני הצדדים, סבורני כי בהינתן השלב הדיוני בו אנו מצויים, שלב הראיות לכאורה, ובהינתן החזקות הקבועות בפקודה, ובהתאם למבחנים הנהוגים לבחינת ראיות לכאורה, קיים סיכוי סביר שהמשיב יוכרז כסוחר סמים לאחר הרשעתו, ככל שירשע, ובקשת החילוט של המבקשת תתקבל.

אין חולק כי המשיב גידל יצר והפיק סם מסוכן במחסן ברח' יקנטון 29, בת ים (להלן: "**המחסן**").

והחזיק סם מסוכן בשתי דירות, דירת מגוריו שבבעלותו ברח' כצלסון 2, בת ים (להלן: "**דירת המגורים**") ובדירה ברח' רוטשילד 35, בת ים אותה שכר (להלן: "**הדירה השכורה**").

בדירת המגורים החזיק ב- 1,114.6 גרם סם מסוכן מסוג קנבוס, בדירה השכורה החזיק סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 1,712.8, ובמחסן גידל והחזיק כ- 34 צמחי קנבוס במשקל כולל של 26.4154 ק"ג נטו של צמחי קנבוס.

מעבר לחזקה הקבועה בחוק בדבר החזקה שלא לצריכה עצמית, מעבר לעובדה שהמשיב לא טען שהחזיק את הסם עבור אחרים (למעט בת זוגו, המעשנת כ- 2 גויינטים ביום) ומעבר לעובדה שהסם שנתפס הוא בכמות גדולה של למעלה מפי 188 מכמות הסם שמוגדרת כנחשבת לצריכה עצמית (ומבלי שדנו בשלב זה בגידול במחסן), גם החלוקה של הסמים לשתי דירות בהחלט מבססת לטעמי את הטענה לפיה היה אמור המשיב להפיק רווח מעסקת סמים, בניגוד לשימוש העצמי לו הוא טוען. וממה נפשך, ככל שגידל המשיב סמים לצריכה עצמית, מדוע החזיק אותם בשתי דירות שונות ובכמויות שכאלה? מדוע החזיק משקל דיגיטלי בסמוך לסמים? מדוע החזיק שתי דירות כלל? כאשר הדבר הנוח והטבעי היה להחזיק את הסם בו הוא משתמש בביתו לשימוש ולשימוש אשתו ובכמות ראלית. לא מצאתי כל הסבר מניח את הדעת ע"י המשיב לשאלות אלה בחומר הראיות, וודאי שלא לשלב בחינת קיומן של ראיות לכאורה.

אציין כי גם אם נכונה טענת המשיב לפיה משתמש ב"כ - 10 גרם ליום ואשתו ב 2 גרם ביום, הרי שחשבון פשוט מלמד כי החזיק בכמות אדירה ופנטסטית שאינה מתיישבת עם גרסתו.

8. אם לא די בכך, הרי שבמחסן אותו שכר גידל המשיב כמות אדירה נוספת במשקל כולל של 26 קילו נטו צמחי קנבוס ואף השקיע באותו המקום במערכת תאורה, מיזוג אוויר, דשנים וכו'. עיינתי בטענות המשיב בדבר כך שהמדובר בחומר פעיל בכמות קטנה בהרבה, אך עם כל הכבוד לטענה זו, עדיין, ניתן לומר שהמדובר במפעל של ממש לגידול וייצור סמים, כאשר יש לזכור - המדובר בחומר שנרקב

ומנגד, בשתילים מהם ניתן להפיק סמים פעם אחר פעם והם אינם מתכלים.

9. לכך יש להוסיף את הנתונים בדבר הוצאותיו של המשיב בהחזקת הדירות והמחסן, כאשר כאמור לא ניתן כל הסבר מניח את הדעת לצורך בהחזקת כל הנכסים הללו וכן לא ניתן הסבר מניח את הדעת בדבר דרך מימון, כמו גם מימון ביצוע השיפוץ והחזקת סכום הכסף שנתפס כאשר יש לזכור שלצד כל ההוצאות האלה היה על המשיב לפרנס את משפחתו. הסבריו של המשיב בדבר "עבודה בשחור" או קבלת כספים מההורים אינם מספקים, ואינם מסתדרים בחשבון פשוט של הסכומים הנקובים בהודעות המשיב ובת זוגו כהכנסות או עזרה, אל מול ההוצאות.

ראו בהקשר זה גרסת המשיב באשר להכנסותיו וקבלת הכספים מאמו, כאשר לטענתו מרוויח 3,000 - 4,000 ₪ בחודש במאפייה, 2,000 ₪ בחלוקת לחם ובשיפוצים כ- 6,000-8,000 ₪. עוד מאשר המשיב כי אמו העבירה לו סכום כולל של 20,000 - 25,000 \$ כאשר סכומים אלה נוצלו לצורך רכישת הדירה ושיפוצה (הודעת המשיב מיום 3.3.16 ש' 35-39) ואף אם אקבל את גרסתו הכללית של המשיב לאחר מכן לפיה "כל שנה אמא הביאה לי עוד כסף" (ש' 165). לכך יש לצרף את דבריו בת זוגו של המשיב לפיהם איננה מרוויחה או מקבלת סיוע מביטוח לאומי, כאשר לדבריה משנת 2007 אז נכנסה להריון הפסיקה לעבוד וחיה על חשבון בן זוגה (הודעת ולריה נזנסקי מיום 2.3.16 ש' 14-13) ומבהירה כי היא צלם אומן ומרוויחה לפעמים 500-1,000 ₪ ומלבד זאת לא עובדת (הודעת ולריה נזנסקי מיום 29.2.16 ש' 45).

מעבר לכך, המשיב סירב למסור פרטים בדבר אותם מקומות בהם הוא עובד או עבד "בשחור" בשיפוצים לטענתו (ראו הודעת המשיב מיום 3.3.16 ש' 19) כך שנותרנו עם גרסתו בדבר כך ותו לא. כאשר אף סרב למסור לאיזה מקומות חילק פיתות או לחם "בשחור", למעט באשר לבית האבות אליו הסכים לנסוע (הודעת המשיב מיום 3.3.16 ש' 136-141). ב"כ המשיב קובל על כך שעל אף הסכמתו של המשיב לנסוע לבית האבות, לא נלקח לשם על ידי צוות החקירה. אינני מוצאת טענה זו כבעלת משמעות בשלב זה של ההליך או בכלל, נוכח העובדה שלמעט מקום זה סירב המשיב כאמור לומר היכן עבד לטענתו "בשחור", בשיפוצים או חלוקת לחם, כאשר גם אם יילקחו בחשבון הסכומים אותם פירט כאמור, עדיין קיים פער של ממש בין הכנסותיו הנטענות ובכללן העזרה מההורים, לבין הוצאותיו הכוללות כאמור את שכירת המחסן, הדירה, תשלום המשכנתא, הלוואת הרכב, השיפוץ שערך והכסף המזומן שנתפס וכלכלת משפחתו.

10. עינתי בטיעוניו והסבריו של ב"כ המשיב בסעיפים 44-51 לעיקרי הטיעון אך אלה אינם מספקים, מובן שכל טענותיו שמורות לו להליך העיקרי.

בניגוד לנטען על ידי ב"כ המשיב, אינני סבורה שמאחר ולא נתפסו סמים מחולקים למנות במקרה דנן, יש לקבוע העדר קיומן של ראיות לכאורה בדבר כך שהמשיב אמור היה להפיק רווח מעבירה של עסקת סמים. אמנם בעניין מטיס מצאה כב' השופטת ברלינר בחלוקת הסם ל- 28 שקיות נפרדות ראיה לכך שהמערער היה אמור להפיק רווח מעבירה של עסקת סמים, אך אין המדובר בתנאי שאין בלתו לצורך הכרזה כ"סוחר סמים" במקרים של החזקת סם שלא לצריכה עצמית.

הגם שעצם החזקת סם שלא לצריכה עצמית לבדה, אין בה כדי להביא באופן אוטומטי להכרזה על המשיב "כסוחר סמים", כפי שנקבע בעניין מסלאווי, הרי ששילוב הראיות בתיק שלפני ואשר נסקרו בקצרה לעיל, די בהן לטעמי כדי להקים ראיות לכאורה, גם כאשר הסם לא נתפס מחולק למנות ובשים לב לכך שחולק "לדירות", כמו גם ליתר הראיות

בתיק. עוד יצוין כי המשיב מואשם גם בגידול ייצור והפקת סמים מסוכנים והעבירות הנוספות המפורטות בכתב האישום, לבד מעבירות החזקת הסם שלא לצריכה עצמית.

11. נוכח כל המפורט לעיל, והשלב הדיוני בו אנו מצויים, מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה כנדרש להכרזתו של המשיב כסוחר סמים וכך גם להקמת החזקה הקבועה בסעיף 31(6) לפקודה.

הפרכת החזקה בסעיף 31(6) לפקודה

12. טוען ב"כ המשיב כי האמצעים לרכישת הרכוש, קרי, הרכב ואף הכסף המזומן שנתפס כשרים. משכך, גם אם ימצא בית המשפט להכריז על המשיב כסוחר סמים, לא יורה על חילוט הרכב והכסף בהתאם לסעיף 31(6)(א)(אא) לפקודה.

לביסוס טענותיו מבהיר ומסביר סכומים אשר לטענתו הרוויח המשיב "בשחור", המענק שקיבלה אשתו ועזרת ההורים. עוד מפנה לכך "שלכסף אין ריח" ומשכך לא יכולים המשיב ובת זוגו ליתן הסבר מדויק באשר למקור כל שקל מהרכוש שנתפס.

בנוסף, מפנה לכך שהרכב נרכש עוד טרם תחילת ביצוען של העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום, בשנת 2013 תמורת 70,000 ₪. 20,000 ₪ הון עצמי של המשיב ובת זוגו והיתרה באמצעות הלוואה מהבנק בסך 50,000 ₪. ב"כ המשיב מצביע על כך שחשבון הבנק של בת זוגו של המשיב היה תפוח באותה העת בשל מענק חד פעמי מהמוסד לביטוח לאומי וכי גרסת המשיב ובת זוגו היא שהכספים שולמו מחסכונות ומסיוע ההורים.

13. בהקשר זה יש לתת את הדעת לעובדות ולהוראות הפקודה:

ראשית, למועד ביצוען של העבירות אין נפקות ממשית בהקשר זה ובלבד שהמדובר ברכוש שנצבר 8 שנים עובר לביצוען של העבירות לכאורה, סעיף 31(6)(א)(בב) לפקודה, כמו בענייננו.

שנית, על פי חומר החקירה, ההלוואה עבור הרכב משולמת לאורך השנים וגם בעת ביצוען של העבירות לכאורה. (ראו: הודעת ולריה נזנסקי מיום 29.2.16 ש' 84) כן ראו גרסתה לפיה מי שמשלם בפועל את ההלוואה הוא המשיב (הודעת ולריה נזנסקי מיום 2.3.16 ש' 88). בנוסף ראו לעיל הניתוח באשר להכנסותיו הנטענות של המשיב או מול ההוצאות וסבירות גרסתו.

שלישית ועיקר, לפי חומר החקירה וגרסאות המשיב ובת זוגו עולה כי הרכב נרכש באמצעות כספים מחשבון הבנק של בת זוגו של המשיב, וכך גם משולמת ההלוואה. נכונה טענת בא כוח המשיב לפיה לכסף אין ריח, אך טענה זו פועלת דווקא לחובתו של המשיב משעל כתפיו הנטל להוכיח כי האמצעים להשגת הרכוש היו כשרים כפי שהוא עצמו ציין בסעיף 52 לעיקרי הטיעון. לטעמי, מחומר הראיות לא עולה כי ניתן לבסס בראיות ברף הנדרש טענה, ולו לכאורה, לפיה הסכום הספציפי אשר שולם עבור הרכב ולו באופן חלקי (20,000 ₪) הוא אותו מענק שקיבלה בת זוגו של המשיב או כספים שהתקבלו מחו"ל.

עוד יש לתת את הדעת לסתירות בגרסאות, עליהן הצביעה ב"כ המבקשת בטיעוניה באשר למקור הכסף ששימש לרכישת הרכב.

14. לטעמי, נכון כל המפורט לעיל גם בקשר לכסף המזומן שנתפס בביתו של המשיב. בהקשר זה, ראו הודעת ולריה נזננסקי מיום 2.3.16 ש' 38 לפיה אין לה מושג מה מקור הכסף המזומן שנתפס, לאחר מתן הסברים שונים. גרסתו הכללית של המשיב לפיה המדובר בכסף מעבודה ועזרה של ההורים (הודעת המשיב מיום 3.3.16 ש' 59).

יש לזכור שעל המשיב להוכיח הסייגים לחזקה בנטל הוכחה של מאזן ההסתברויות ואין די בהעלאת ספק בדבר אי כשירות הכספים (ראו: ע"פ 5680/15 סעיד נ' מדינת ישראל (27.10.15) וההפניות שם)

15. בנסיבות אלה, אני מוצאת שהרכב והכסף הם ברי חילוט, ולו לכאורה, כאשר גם באשר לטענתה לזכות של בת זוגו של המשיב באשר לרכב, הרי שלפי סעיף 31(6)(א) לפקודה, וגם אם תתקבל טענתה, המדובר ברכוש בן זוג, אשר גם הוא בר חילוט.

מלאכת האיזונים

16. משמצאתי כי הבקשה לסעד זמני בוססה כנדרש ע"י המבקשת, עדיין יש לערוך איזון ראוי בין חזקת החפות העומדת למשיב והמחייבת פגיעה מינימלית ככל שניתן בזכויותיו הקנייניות בשלב זה של ההליך, אל מול האינטרס הציבורי שבהבטחת החילוט היה ויורשע המשיב ויוכרז כסוחר סמים, ובית המשפט יורה על חילוט רכשו.

באשר לרכב, המבקשת הסכימה לשחרר הרכב לידי המשיב או בת זוגו בכפוף להפקדת 30% מערך הרכב, ותנאים נוספים. שחרור הרכב בתנאים אלה אף נכון לאור מצבה הנטען של בת זוגו של המשיב ועולה בקנה אחד עם הנהוג במקרים דומים.

באשר לכסף שנתפס, אינני מוצאת להורות על השבתו משלא ניתן יהיה להבטיח חילוטו בכל דרך שהיא באם יושב למשיב או לבת זוגו.

סוף דבר

17. סכום הכסף אשר נתפס יופקד בחשבון יחידת החילוט (ניהול ומימוש רכוש), האפוסטרופוס הכללי והכונס הרשמי, בנק לאומי 994-61005/16 (להלן: "חשבון האפוסטרופוס הכללי") לשמירת ערכו כמקובל ועד להכרעה בו בתום ההליכים.

18. הרכב יושב למשיב או לבת זוגו בכפוף להפקדת סך של 30% מערכו על פי מחירון לוי יצחק בחשבון האפוטרופוס הכללי המפורט לעיל ובכפוף לרישום מדינת ישראל כמוטב בביטוח עקיף לרכב.

ניתן בזאת צו למשרד הרישוי להטלת עיקול על הרכב לטובת מדינת ישראל. כן ניתן בזאת צו האוסר ביצוע כל דיספוזיציה ברכב, לרבות המחאת זכויות בו, שעבודו, השכרתו ו/או מתן כל זכות שהיא, בין בתמורה ובין שלא בתמורה, ו/או למסור את החזקה בו ובכל חלק ממנו לכל אדם או גוף שהוא.

כל המפורט לעיל באשר לרכב - עד להכרעה בו בתום ההליכים.

באשר לרכוש הנוסף המפורט בנספח א' לבקשה, ובהיעדר התנגדות, ניתן סעד זמני כמבוקש.

ניתנה היום, ח' תמוז תשע"ו, 14 יולי 2016, בהעדר הצדדים.